

## Hồi 3

### Chủ Nhân Tiểu Hắc Kỳ

**S**au khi dò la tin tức từ bọn bang chúng Cái Bang, Quân Đạt biết được một phần về Vũ Văn Tiểu Vĩ. Chàng không để mất thời gian mà đến ngay khu trang viên cách Dương Châu thành khoảng ba dặm về phía Tây.

Đứng bên ngoài cổng tam quan, Quân Đạt ngắm nhìn tòa trang viên Thiên Vân trang với những chiếc đèn lồng treo chằng khác nào đêm hội hoa đăng.

Chàng còn đang lưỡng lự thì bất thần hai gã xuất hiện tiến lại. Hai gã đó đứng đối diện với Quân Đạt, nhìn trang phục kỳ lạ của hai người đó, Quân Đạt đoán họ không phải là người Trung Thổ.

Hai người đó nhìn chàng chằm chằm. Một người lên tiếng hỏi:

- Mạn phép hỏi công tử có phải là Vũ Văn Tiểu Vĩ?

Quân Đạt lắc đầu:

- Không phải, tại hạ cũng đang đi tìm Vũ Văn Tiểu Vĩ.

Hai gã trang phục Đại Mạc nhìn nhau, người đứng bên phải lại hỏi:

- Quả thật công tử không phải là Vũ Văn Tiểu Vĩ?

- Tại hạ là Hàn Quân Đạt.

Y quay lại người đồng hành:

- Mạc Tả Quân, có thể gã Vũ Văn công tử còn ở trong trang viên, chúng ta vào đi.

Mạc Tả Quân gật đầu, hai người vừa dậm bước thì Quân Đạt lạng bộ cản họ lại:

- Xin mạn phép hỏi hai vị bằng hữu. Các vị tìm Vũ Văn công tử để làm gì?

- Mạc Tả Quân và Phùng mỗ được chỉ lệnh bắt gã.

Quân Đạt cau mày:

- Vậy xin hỏi Vũ Văn công tử đã làm gì mà hai vị được chỉ lệnh bắt y?

Mạc Tả Quân cau mày nhìn Quân Đạt:

- Các hạ muốn chen vào việc của chúng tôi hay có ý khác?
- Tại hạ chỉ tò mò thôi, bởi tại hạ đang muốn gặp Vũ Văn công tử.
- Đó là chuyện riêng của các hạ, không liên can gì đến chúng ta.

Mạc Tả Quân quay sang người bạn đồng hành:

- Thị tướng Phùng Kỳ, chúng ta vào Thiên Vân Trang bắt gã thôi.

Mạc Tả Quân cùng với Phùng Kỳ trở khinh công lướt vào trong trang viên Thiên Vân trang. Quân Đạt thấy hai người có vẻ rất kiên quyết muốn bắt Vũ Văn Tiểu Vĩ, liền liền tưởng đến bọn người này cũng cùng mục đích như chàng, tìm Tiểu Vĩ để dò la tung tích của Lục Chỉ thần châu, nên cũng bám theo họ.

Mạc Tả Quân và Phùng Kỳ vào đến bên trong trang viên Thiên Vân Trang thì từ trong nhà chính sảnh một gã gia nhân bước ra chặn lại:

- Nhị vị khách nhân trong đêm tối đến Thiên Vân Trang có chuyện chi?

Mạc Tả Quân quát mắt:

- Hãy mau báo cho Vũ Văn Tiểu Vĩ ra đây gặp chúng ta.

Gã gia nhân lắc đầu:

- Thiếu chủ chúng tôi vừa rời khỏi đây.

Mạc Tả Quân hừ nhạt một tiếng rồi gần giọng nói:

- Mạc mỗ lệnh cho người vào gọi Vũ Văn Tiểu Vĩ ra đây để cùng đi với chúng ta.
- Thiếu chủ chúng tôi không có nhà.
- Nếu thiếu chủ của người không có nhà thì chúng ta sẽ đốt tòa trang viên này.

Gã gia nhân trợn mắt:

- Ý... sao lại đòi đốt tòa trang Thiên Vân chứ? Thiếu chủ có gây thù oán gì với nhị vị khách nhân thì chờ thiếu chủ về rồi tính, sao lại đòi đốt nhà người khác?

Phùng Kỳ trợn mắt nạt nộ:

- Đó là lệnh của Quận chúa. Nếu Vũ Văn Tiểu Vĩ không chịu đi theo chúng ta thì cứ đốt nhà của gã.

Gã gia nhân lắc đầu:

- Thật là đại họa, hay là... hai vị có thể để lại danh tính, khi nào thiếu chủ về tiểu nhân sẽ báo lại với người.

Mạc Tả Quân hừ nhạt:

- Không có gã thì cứ đốt nhà gã, Mạc mỗ không thể trái lệnh được.

Mạc Tả Quân và Phùng Kỳ sầm sầm dẫn tới trước cửa gian chính sảnh. Đứng sau lưng hai người đó, Quân Đạt thấy hành vi của hai người đó cao ngạo, bất giác không đành được sự phần nộ. Chàng quát lớn:

- Nhị vị dừng tay.

Mạc Tả Quân và Phùng Kỳ quay lại:

- Cũng là người.

- Tại hạ không thể khoan tay làm ngơ để mặc cho các vị đốt nhà người khác.

Mạc Tả Quân cau mày:

- Thế công tử trói gà không chặt như người thì làm gì được Mạc Tả Quân và Thị tướng Phùng Kỳ chứ?

- Tại hạ có thể đuổi hai vị ra khỏi tòa trang của Vũ Văn công tử.

- Hả? Một gã thư sinh như người mà cũng đòi đuổi được Mạc Tả Quân và Phùng Kỳ à?

- Tại hạ nói là làm.

Phùng Kỳ cười khẩy, lắc đầu nói:

- Phùng mỗ sợ người chưa đuổi được Mạc Tả Quân và Phùng mỗ thì hồn người đã lìa khỏi xác rồi, để xem bản lĩnh của người thế nào.

Mạc Tả Quân và Phùng kỳ đồng loạt sấn bộ áp sát vào Quân Đạt. Mạc Tả Quân dựng song chưởng, Phùng Kỳ thì dùng đến thoi quyền, cả hai hợp thành một cặp tập công liên hoàn.

Chưởng và quyền cùng một lúc công kích thẳng vào Hàn Quân Đạt với lực kinh di sơn đảo thế. Thấy thế công của hai người đó, gã gia nhân của Thiên Vân Trang không khỏi lo lắng cho Quân Đạt nên buột miệng nói:

- Công tử bảo trọng.

Mạc Tả Quân vừa xuất chưởng nhưng nghe gã gia nhân nói lời cảnh báo với Quân Đạt liền cười khẩy khinh thị. Gã vừa phát chưởng vừa nói:

- Đã quá muộn để tên thư sinh này bảo trọng.

Chưởng và quyền đồng loạt tập kích nhưng chỉ thấy Quân Đạt đứng vững chờ cho hai lực kinh tập kích cách mình một gang tay mới quát lớn:

- Song Chỉ Đoạt Mạng.

Hai đạo chỉ phong xanh rờn thoát ra từ hai ngón tay chàng chẳng khác nào những lưỡi tầm sét chuyên công phá nội khí đón thẳng lấy chưởng quyền của Mạc Tả Quân và Phùng Kỳ.

- Ầm...

Mạc Tả Quân lẫn Phùng Kỳ đều rú lên những tiếng đau đớn, thối lui liên tiếp bốn bộ mới trụ thân. Chưởng ảnh của Mạc Tả Quân buông thõng còn quyền thuật của Phùng Kỳ thì đập nát. Cả hai thất thần nhìn Quân Đạt bằng ánh mắt ngạc nhiên tột cùng.

Họ không ngạc nhiên sao được, bởi không tưởng tượng được trong bộ tạng thư sinh, thể mà đối phương lại có nội lực vô cùng mãnh liệt. Thật ra vừa rồi Quân Đạt chỉ mới dụng tới năm thành công lực thì triển tuyệt thức Song Chỉ Đoạt Mạng để cảnh báo Mạc Tả Quân và Phùng Kỳ, nếu như muốn lấy mạng hai người đối với chàng thật ra dễ hơn trở bàn tay.

Mạc Tả Quân vừa thẹn vừa giận nhưng đã nhận ra mình và Thị tướng Phùng Kỳ không phải là đối thủ. Y thở dài một tiếng:

- Một ngày nào đó chúng ta sẽ gặp lại.

Cả hai trở khinh công lướt ra ngoài trang viên Thiên Vân. Đến lúc này gã thuộc nhân mới thở phào nhẹ nhõm. Y bước đến xá Quân Đạt:

- Đa tạ tráng sĩ đã ra tay trợ nghĩa.

- Tại hạ thấy chuyện bất bình không thể làm ngơ.

Gã gia nhân đứng nép qua bên:

- Thỉnh tráng sĩ vào trong để tiểu nhân hầu một chung trà.

Quân Đạt lắc đầu:

- Huynh đừng khách sáo, Quân Đạt có chuyện phải đi gấp, và ý tại hạ đến Thiên Vân Trang để thỉnh giáo Vũ Văn công tử một chuyện rất hệ trọng.

Gã gia nhân thở dài:

- Thật tiếc quá, thiếu chủ của tiểu nhân không có nhà.

- Vậy chẳng hay Vũ Văn công tử đi đâu?

Gã gia nhân gãi đầu:

- Theo tiểu nhân, thiếu chủ lúc này chắc đã đến Long Thiền Tự để hội diện với tiểu hòa thượng Lỗ Trình. Hai người là bằng hữu chí tình nên thường hay đối ẩm đàm đạo.

Quân Đạt ôm quyền xá:

- Đa tạ huynh đài đã chỉ giáo, tại hạ kiếu từ.

Gã gia nhân chưa kịp nói lời nào nữa thì Quân Đạt đã quay lưng lướt đi như một con gió thu. Thân pháp của chàng phiêu diêu như cười gió khiến cho gã thuộc nhân Thiền Vân Trang nhìn theo bằng ánh mắt thèm thuồng.

Y lẩm nhẩm nói:

- Tuyệt vời quá!

Long Thiền Tự.

Ngôi cổ tự trang nghiêm tọa lạc trên một ngọn đồi phủ thảm cỏ xanh mượt. Cánh cổng tam quan chỉ đóng hờ như biết được có khách thập phương đến viếng bất ngờ.

Quân Đạt đẩy cửa bước vào con đường mòn trải sỏi dẫn đến ngôi đại điện. Trước của tòa đại điện là đôi lân sư bằng đá được tạc vô cùng tinh xảo, sống động, tạo cho gian đại điện một khung cảnh trang trọng khiến bất cứ khách thập phương nào đứng trước cũng phải nghiêng mình.

Quân Đạt chưa kịp bước lên bậc tam cấp thì cửa đại điện hé mở, một vị hòa thượng với khuôn mặt trầm trầm bước ra. Trên tay hòa thượng là xâu chuỗi hạt đang được lần từng hạt chuỗi đen bóng.

Quân Đạt ôm quyền xá vị hòa thượng trung niên:

- Tại hạ là Hàn Quân Đạt, nửa đêm đến viếng Long Thiền Tự để nhờ thỉnh giáo.

Hòa thượng nhìn chàng từ đầu đến chân:

- Hàn công tử là môn hạ của Ma Thần Cát Giã, được lệnh sư tôn cử đến đây?

Quân Đạt thoáng chút ngỡ ngàng. Chàng hỏi lại:

- Ma Thần Cát Giã chủ nhân ngọn tiểu hoàng kỳ hẹn với đại sư?

Thấy vẻ ngỡ ngàng của chàng, hòa thượng nheo mày hỏi lại:

- Công tử không phải là môn hạ của Ma Thần Cát Giã?

Quân Đạt gật đầu:

- Đúng vậy.

- Nếu công tử không phải là môn hạ của Ma Thần Cát Giả thì bản tăng không tiện tiếp công tử. Đêm đã khuya lắm rồi, bản tăng cáo từ quay về tịnh thất.

Vị hòa thượng vừa quay lưng, Quân Đạt lướt đến chặn trước mặt lão:

- Lão đại sư hãy dừng bước.

Vị hòa thượng chấp tay nhìn chàng:

- A di đà phật... Thí chủ có điều chi chỉ giáo cho Tri Ngộ Năng lão nạp?

- Tại hạ không dám làm phiền đại sư, nhưng có chuyện muốn thỉnh thị tiểu hòa thượng Lỗ Trình của quý tự.

- À, thí chủ muốn hỏi về tên tiểu hòa thượng Lỗ Trình đó à?

Hòa thượng Trí Năng thở dài một tiếng rồi nói:

- Nếu thí chủ muốn hỏi về tiểu hòa thượng Lỗ Trình thì bản tăng cũng có thể nói cho thí chủ biết. Y là đệ tử của Du Tăng huynh, nhưng từ lúc có tiểu hòa thượng Lỗ Trình thì Long Thiền Tự không còn là chốn thâm nghiêm tĩnh tu của những bậc hành giả có căn tu.

- Tại hạ không hỏi về thân thế Lỗ Trình mà chỉ muốn hội diện tiểu hòa thượng để thỉnh giáo một chuyện riêng thôi.

Tri Ngộ Năng hòa thượng nheo mày lắc đầu:

- Ấy... bản tăng chỉ có thể nói về thân thế của tên tiểu hòa thượng đó thôi, chứ chẳng biết gì hơn. Bây giờ công tử có muốn tìm tên tiểu hòa thượng phá giới đó cũng khó. Bởi y có bao giờ ở trong Long Thiền Tự đâu.

- Y không ở Long Thiền Tự, vậy đang ở đâu?

Tri Ngộ Năng lắc đầu:

- Bản tăng cũng không biết. Tên tiểu hòa thượng Lỗ Trình kia đáng để cho Du Tăng huynh trục xuất ra khỏi Long Thiền Tự.

Lão lại thở dài ảo não:

- Thế mà Du Tăng huynh không vì giới quy nhà Phật, lại ưu ái tên hòa thượng phá giới. Bản tăng cũng không biết nữa. Ái chà... có lẽ bây giờ Lỗ Trình bất giới đang đi tìm thú vui ngoài giang hồ. Đệ tử của Du Tăng huynh làm ô uế cửa thiền môn.

Tri Ngộ Năng nhìn Quân Đạt:

- Bần tăng đã nói hết rồi, giờ xin kiếu từ công tử.

Quân Đạt đứng chờ vợ, chẳng còn gì để hỏi. Nhưng khi Tri Ngộ Năng vừa toan bỏ vào Hồng Bảo Điện thì Quân Đạt chặn y lại:

- Đại sư có thể cho tại hạ diện ngộ với Du Tăng, sư phụ của tiểu hòa thượng Lỗ Trình?

Tri Ngộ Năng lắc đầu:

- Đâu có được, lúc này Du Tăng huynh đang thiền tâm, không thể tiếp công tử được.

Quân Đạt cau mày:

- Du Tăng đại sư không tiếp tại hạ vì bận thiền tâm nhưng sao lại hẹn với Ma Thần Cát Già?

Tri Ngộ Năng hòa thượng nhìn sững vào mặt chàng:

- Đây là việc của bốn tự. Thí chủ hỏi để làm gì? Nếu thí chủ thắc mắc bần tăng cũng có thể lý giải được.

- Tại hạ muốn nghe lời lý giải của đại sư.

Tri Ngộ Năng lần chuỗi hạt, khinh khỉnh nói:

- Rất đơn giản thôi, bởi Ma Thần Cát Già thí chủ là chủ nhân ngọn tiểu huynh kỳ. Nếu công tử không có ngọn tiểu kỳ đó thì sao có thể gặp Du Tăng huynh.

Đôi mày của Hàn Quân Đạt cau hằn lại:

- Nghĩa là Du Tăng đại sư cần ngọn tiểu huynh kỳ mới tiếp Ma Thần Cát Già?

- Không phải vì ngọn tiểu huynh kỳ, mà chủ nhân của những ngọn tiểu kỳ của Thất Kỳ Ngọa Long mới xứng để Du Tăng huynh hầu tiếp.

Quân Đạt cười mỉm:

- Nếu như tại hạ cũng là một trong những chủ nhân của những ngọn tiểu kỳ kia thì Du Tăng đại sư có tiếp tại hạ không?

Tri Ngộ Năng chớp mắt liên tục, hòa thượng cười khẩy:

- Công tử tưởng bần tăng là trẻ nít sao?

- Tại hạ không nghĩ đại sư là trẻ nít, nhưng tại hạ cũng không hề ngoa ngôn với đại sư.

- Vậy công tử là chủ nhân của ngọn tiểu kỳ nào?

- Tiểu hắc kỳ.

Tri Ngộ Năng cau mày:

- Tiểu hắc kỳ, thế ngọn tiểu hắc kỳ đó đâu? Công tử cho bản tăng xem qua.
- Chính vì ngọn tiểu hắc kỳ mà tại hạ phải đi tìm tiểu hòa thượng Lỗ Trình.

Tri Ngộ Năng tròn mắt:

- Hả... tiểu hòa thượng Lỗ Trình có liên quan đến ngọn tiểu hắc kỳ của công tử?

Quân Đạt gật đầu.

Tri Ngộ Năng nhìn chàng bằng ánh mắt hoài nghi:

- Công tử càng nói thì bản tăng càng không thể tin được. Tên tiểu hòa thượng phá giới kia mà lại có liên quan đến ngọn tiểu hắc kỳ của Thất Kỳ Ngọa Long được à?

Tri Ngộ Năng lắc đầu:

- Bản tăng không tin. Thật ra công tử vào Long Thiên Tự vì mục đích gì? Phải vì muốn đoạt...

Tri Ngộ Năng vừa nói đến đây đã ngưng chuyển sang chuyện khác:

- Bản tăng không có thời gian tiếp công tử, xin kiếu từ.

Quân Đạt sàng bộ cản gã lại:

- Tại hạ cần phải hội kiến với Du Tăng đại sư.
- Du Tăng huynh không tiếp công tử đâu.
- Đại sư muốn tại hạ chứng minh mình là chủ nhân ngọn tiểu hắc kỳ?

Tri Ngộ Năng nhìn chàng gật đầu:

- Nếu công tử chứng minh cho bản tăng thấy công tử chính là chủ nhân ngọn tiểu hắc kỳ thì bản tăng có thể giúp công tử.

Quân Đạt bậm môi suy nghĩ:

- Được, thế đại sư biết tiểu hắc kỳ là bí quyết luyện Song Chỉ Đoạt Mạng của Thất Kỳ Ngọa Long để lại chứ?

Tri Ngộ Năng vuốt cọng râu bên má trái:

- Theo như bản tăng biết, Thất Kỳ Ngọa Long để lại bảy ngọn tiểu kỳ rồi ẩn tích mai danh, hay bị thăm sát thì không khẳng định. Trên mỗi ngọn tiểu kỳ đều có tuyệt thức của

Thất Kỳ Ngọc Long, nhưng bần tăng không thể khẳng định tuyệt thức Song Chỉ Đoạt Mạng của công tử có đúng là tuyệt thức trong tiểu hắc kỳ hay không.

- Đại sư thấy rồi ắt sẽ khẳng định.

Quân Đạt vừa nói vừa vận hóa khí công. Chàng vận dụng tám thành công lực phát tác Song Chỉ Đoạt Mạng.

Hai đạo chỉ phong xanh rờn từ hai ngón tay của Quân Đạt thoát ra chẳng khác nào một tia sét trời.

- o O o -